

Arrest

nr. 199 000 van 31 januari 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 7 maart 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 februari 2017 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FONTIGNIE, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker dient op 6 december 2016 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Een raadpleging van de Eurodac-databank leert dat de vingerafdrukken van de verzoeker werden geregistreerd in Italië op 30 juni 2016 in het kader van een verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 14 december 2016 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot terugname aan de Italiaanse autoriteiten.

1.4. De Italiaanse overheden worden, door het verzoek vermeld in punt 1.3., niet binnen de in artikel 25 (1) van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening) gestelde termijn te beantwoorden, met toepassing van artikel 25 (2) van de Dublin III-Verordening verantwoordelijk voor het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker.

1.5. Op 22 februari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht onder de vorm van een bijlage 26^{quater}.

1.6. Op 2 maart 2017 dient de verzoeker bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in om de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te laten schorsen. Deze vordering wordt echter verworpen bij 's Raads arrest met nummer 183 349 van 3 maart 2017.

1.7. Op 8 maart 2017 wordt de verzoeker overgedragen aan de Italiaanse autoriteiten via de luchthaven van Rome Fiumicino.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting bevestigt de advocaat van de verzoeker dat deze laatste op 8 maart 2017 werd verwijderd naar Italië.

Gelet op de tussengekomen verwijdering wordt ter terechtzitting gevraagd naar de actuele situatie van de verzoeker die sinds zijn overdracht reeds meer dan zeven maanden in Italië verblijft. Aan de advocaat van de verzoeker wordt gevraagd of de verzoeker van de Italiaanse autoriteiten reeds een antwoord heeft gekregen inzake zijn verzoek om internationale bescherming, of hij opvang geniet, of hij medische verzorging krijgt, of er recent nog contact is geweest met verzoeker en of deze het beroep wil voortzetten.

De advocaat van verzoeker stelt sinds de overdracht op 8 maart 2017 geen nieuws te hebben van en geen contact te kunnen krijgen met de verzoeker en gedraagt zich met betrekking tot het actueel belang naar de wijsheid van de Raad.

2.2. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht "*door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling*". In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid, wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip "*belang*" derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St., Kamer, 2005-06, DOC 51, 2479/001, 118.*).

2.3. Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

2.4. Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

2.5. Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoeker, komt het hem dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.6. Ter zitting stelt de advocaat van de verzoeker zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad wat het actueel belang bij het onderhavige beroep betreft. De advocaat geeft aan dat er sedert de overdracht op 8 maart 2017 geen enkel contact meer is geweest met de verzoeker. Bij gebrek aan enige concrete toelichting moet worden besloten dat de verzoeker geen blijk geeft van het vereiste actuele belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE